

РЕШЕНИЕ

№ 1501

гр. София, 08.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **8570** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.118, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. П. С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-150/27.06.2017 г. на директора на Териториално поделение на НОИ /ТП на НОИ/ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г. на ръководителя по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 24.10.2013 г.

С жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорваното решение на директора на ТП на НОИ като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Конкретно се навеждат твърдения за нарушение на КСО и Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, както и противоречие с устойчивата съдебна практика на ВАС. Жалбоподателят сочи, че в частта относно размера на отпуснатата пенсия не е обжалвал Разпореждане № [ЕГН]/11.03.2016 г. на ръководител по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 06.10.2015 г., което е отменено с влязло в сила решение на АССГ по адм. дело № 5666/2016 г., поради което в тази част незаконосъобразно осигурителният орган е извършил корекция на размера на отпуснатата пенсия. Поддържа се, че съдът не е дал такова указание за промяна на размера на пенсията с отменителното решение, поради което органът е превишил

правомоцията си. Твърди се, че актът е немотивиран, а посочените в него изчисления са неверни, неточни и неясни. Изразява искане за отмяна на обжалваното решение на директора на ТП на НОИ в частта, касаеща промяната на размера на отпускната пенсия и индивидуалния коефициент. Моли след отмяна преписката да бъде изпратена на ръководителя на ТП на НОИ със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. С., редовно упълномощена, която поддържа жалбата. Излага аргументи, че със съдебното решение е решен единственото въпросът относно датата на отпускане на пенсията, а органът е издал процесното по настоящото дело разпореждане без правно основание в частта досежно намалението на индивидуалния коефициент и размера на пенсията. Твърди, че такова намаление е недопустимо, тъй като така се нарушава забраната за влошаване положението на жалбоподателя. Моли съда да уважи жалбата и да присъди разноски в полза на жалбоподателя по представен списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. В., която оспорва жалбата по мотиви, изложени в оспореното решение, и с оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства, които сочат, че размерът на определения коефициент и на пенсията са правилни и законосъобразни съгласно приложимия материален закон. Излага доводи, че промяната е настъпила в причинна връзка с промяната на началната дата на отпускане на пенсията, доколкото това е обусловило и друга методика на изчисление.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 2112-21-1391/06.10.2015 г. жалбоподателят С. е поискал да му бъде отпускната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74 от КСО. Към заявлението си същият е приложил необходимите документи, доказващи осигурителен стаж и доход, както и ЕР на ТЕЛК № 2236/18.06.2015 г., влязло в сила на 17.07.2015 г.

По заявлението е издадено Разпореждане № [ЕГН]/11.03.2016 г. на Ръководител по „ПО“ при ТП на НОИ С.-град, с което на С. е отпускната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване съгласно чл. 75 от КСО, считано от 06.10.2015 г. - датата на заявлението.

При обжалването му по административен ред процесното разпореждане е потвърдено с Решение № 2153-21-155/10.05.2016 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град. Последното е оспорено по съдебен ред с жалба до АССГ, по която е постановено Решение № 7058 от 14.11.2016 г. по адм. дело № 5666/2016 г., с което е отменено решението „в частта за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 06.10.2015 г.“. Преписката е изпратена на Ръководителя по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град за определяне началната дата на отпускане на пенсията - 24.10.2013 г., съобразно мотивите на съдебното решение и при спазване на указанията, дадени в него.

В изпълнение на дадените указания е постановено Разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г. на Ръководителя по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 24.10.2013 г.

Установява се от представената по делото административна преписка, че междуременно жалбоподателят С. е подал заявление № 2121-21-575 от 24.11.2016 г. на основание чл. 102 от КСО, във връзка с чл. 21, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж с искане за признаване на осигурителен стаж съгласно отразеното в представена осигурителна книжка - 1 бр. и удостоверение за военна служба - 1 бр. Предвид това осигурителните органи са признали за осигурителен стаж периоди съгласно представените от заявителя доказателства, както следва: 24.01.1966 г. – 01.09.1968 г.; 03.04.1969 г. – 03.06.1969 г.; 01.08.1971 г. – 01.07.1989 г.; 01.07.1989 г. – 31.12.1991 г.; 01.11.1995 г. – 31.12.1996 г.; 01.01.1997 г. – 31.12.1997 г.; 01.01.1998 г. – 31.12.1998 г.; 01.01.1999 г. – 31.12.1999 г.; 28.05.2008 г. – 22.07.2008 г.; 09.10.2008 г. – 31.12.2008 г. С оглед на това е постановено Разпореждане № 500522/93 от 09.12.2016 г., с което е поправено Разпореждане № [ЕГН] от 11.03.2016 г., като с оглед зачитане на допълнителен осигурителен стаж по представената осигурителна книжка на жалбоподателя, на последния е определен индивидуален коефициент в размер на 1.255 на основание чл. 70, ал. 3 от КСО /в относимата редакция/ в резултат от включване в базисния период на осигурителен стаж за времето от 01.01.1997 г. до 31.12.1997 г.

С оглед дадените задължителни указания на съда с решение по адм. дело № 5666/2016 г. по описа на АССГ, осигурителният орган е постановил Разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 24.10.2013 г., като е взел предвид и новопредставените от осигуреното лице данни относно осигурителния му стаж и осигурителния доход. С оглед на това пенсията е изчислена при индивидуален коефициент от 1.255, определен от тригодишен базисен период 01.07.1986 г. – 30.06.1989 г. по избор на лицето и от периода 01.01.1997 г. – 31.12.2008 г. съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО /в относимата редакция/.

Това разпореждане е обжалвано по административен ред пред Директора на ТП на НОИ С.-град, който е приел жалбата за неоснователна с мотиви от фактическа и правна страна, подробно изложени в него. Приел е, че изменението в индивидуалния коефициент и размера на пенсията е настъпило в резултат от допълнително представените доказателства от С. относно осигуряването му за периода 01.01.1997 г. – 31.12.1997 г., като осигурителният орган е приложил правилно материалния закон. С оглед на това директорът на ТП на НОИ е стигнал до извод, че пенсията на П. С. е определена правилно по размер, при верни данни за осигурителния му доход и при правилно изчислен индивидуален коефициент.

Решението е връчено на С. на 05.07.2017 г., видно от представено копие на разписка за доставяне на л. 115 по делото.

Административният акт е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 22370/28.07.2017 г., подадена пред АССГ, чрез административния орган на 19.07.2017 г.

С оглед на така изложените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 2153-21-150/27.06.2017 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от Ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО разпорежданията за изменение на отпуснати пенсии се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай по жалба срещу разпореждане, издадено от орган по осигуряването при ТП на НОИ С.-град, териториално компетентен да се произнесе е директорът на ТП на НОИ С.-град. В случая оспореният акт е издаден от Т. Х. Т., на длъжност директор на дирекция „К.“ в ТП на НОИ С.-град, оправомощен при условията на заместване на титуляра съгласно Заповед № 1016-40-613/20.05.2016 г. на управителя на НОИ. Поради това обжалваният в настоящото производство акт е издаден от материално и териториално компетентен орган. Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му. В административното производство по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната на акта на самостоятелно основание.

По делото не се спори относно фактите, а относно приложението на материалния закон досежно определения индивидуален коефициент от 1.255 за пенсията за инвалидност на жалбоподателя С., и съответно относно размера на последната.

Съгласно чл. 70, ал. 3 от КСО в относимата редакция към момента на отпускане на пенсията – 24.10.2013 г., индивидуалният коефициент се изчислява от дохода на лицето, върху който са внесени осигурителни вноски за периода от три последователни години от последните 15 години осигурителен стаж до 1 януари 1997 г. по избор на лицето и от дохода за периода след тази дата до пенсионирането му.

Видно от заключението на допуснатата по делото и приета без оспорване съдебно-счетоводна експертиза индивидуалният коефициент на жалбоподателя съгласно представените по делото доказателства за осигурителния му стаж и осигурителния му доход е 1.255 и съвпада с изчисления от осигурителните органи, като формулите, по които е изчислен с предходното разпореждане от 11.03.2016 г., съвпадат с тези използвани за изчисляването му при постановяване на процесното разпореждане от 27.01.2017 г. Вещото лице е отговорило, че разликата е в резултат от включването на доход на лицето за 1997 г. и за 1999 г., който е в размер на минималната работна заплата за съответната година, който е по-нисък от средния за страната по данни на НСИ, както за 1997 г., така и за 1999 г. С оглед на това индивидуалният коефициент на лицето за периода след 01.01.1997 г. в единия случай се получава 0.546, когато е включен доходът за 1997 г. - 2008 г., и 0.531 – когато не е включен този период. Това е обусловило и разликата в индивидуалния коефициент по чл. 70, ал. 5 от КСО, а именно изчислен, като всяко от съотношенията по ал. 4 /тоест съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода до 31 декември 1996 г. и средномесечната работна заплата за страната за същия период; и съотношението между средномесечния осигурителен доход на лицето за периода

след 31.12.1996 г. и средномесечния осигурителен доход за страната за същия период/ се умножава съответно по броя на месеците, за които то е установено, и сборът на получените произведения се разделя на общия брой на месеците, включени в двата периода. В резултат от тези изчисления е настъпила промяната в индивидуалния коефициент на лицето от 1.573 по първото разпореждане от 11.03.2016 г. на 1.255 съгласно процесното разпореждане на ръководителя на „ПО“ при ТП на НОИ С.-град. Съгласно заключението на експертната размерът на пенсията на С. следва да бъде в размер на 261.49 лв., който размер е дори по-нисък от определения от пенсионния орган – 263.58 лв. Причината /съгласно обяснението на вещото лице/ е, че с разпореждането са включени 6 месеца допълнителен осигурителен стаж, а съгласно заключението те са 2.

Предвид изложеното съдът намира за установено, че при изчисляване на индивидуалния коефициент и пенсията на жалбоподателя и в двата случая – с Разпореждане № [ЕГН]/11.03.2016 г. и с Разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г. са използвани едни и същи формули, като разликата в размера на пенсията и стойността на коефициента е вследствие от последващо постановяването на първото разпореждане зачитане на придобит осигурителен стаж и получен осигурителен доход по допълнително представени от жалбоподателя доказателства.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за наличие на хипотезата на влошаване положението му при упражняване на правото на жалба, тъй като последвалото изменение на размера на пенсията му е настъпило по негово заявление с молба да бъдат зачетени за осигурителен стаж допълнителни периоди, която молба е била уважена от пенсионния орган.

Оспорваното решение не е незаконосъобразно и поради противоречието му със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон. В случая дадените с Решение № 7058 от 14.11.2016г. по адм. дело № 5666/2016 г. указания касаят единствено началния момент на отпускане на пенсията и не засягат нейния размер.

Наред с това съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО в относимата редакция влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал: 1. по заявление на пенсионера - когато същият представи нови доказателства за: осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17. Последната норма касае възможност осигуреното лице да поиска преизчисляване на пенсията от осигурителния доход за друг тригодишен период преди 1 януари 1997 г. в 12-месечен срок от влизане в сила на разпореждането за отпускане на пенсията, какъвто безспорно не е настоящият случай. Видно е, че наличието на нови /непредставени/ доказателства представлява основание за изменение на пенсията дори актът, с който е отпусната да е влязъл в сила, поради което оспореното в настоящото съдебно производство Разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г. на ръководителя по „ПО“ на ТП на НОИ С.-град е издадено в изпълнение на материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 2153-21-150 от 27.06.2017 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е потвърдено разпореждане № 500522/8 от 27.01.2017 г., издадено от ръководителя по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град, е законосъобразно, постановено от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 16-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. С. срещу Решение № 2153-21-150/27.06.2017 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С.-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

Съдия: